

วารสาร

ISSN 0857-2038

มหาวิทยาลัยศิลปากร

อักษรศาสตร์

ปีที่ 25 ฉบับที่ 2 (ธ.ค. 45-พ.ค. 46)

ราคา 60 บาท

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่วิชาการด้านมนุษย-
ศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิจิตรศิลป์
- ผลงานวิชาการ การค้นคว้าวิจัย ใน
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร และบุคคลทั่วไป

เจ้าของและสำนักงาน

คณะอักษรศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

จังหวัดนครปฐม 73000 โทรศัพท์ (034) 255-096, 255-097

โทรสาร (034) 255-794

ที่ปรึกษา

คณบดีคณะอักษรศาสตร์, นฤมิตร สอดสุข, พรเพ็ญ ชันตระกูล,

วินัย พงศ์ศรีเพียร, วิบูลย์ ลี้สุวรรณ, พุทธชาติ โปธิบาล, เจตนา นาควัชร

บรรณาธิการ

บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์ cboonson@su.ac.th: osirispower@yahoo.com:
hades3000@hotmail.com: mythos3000@lycos.com

กองบรรณาธิการ

โกวิท แก้วสุวรรณ, ชาญณรงค์ บุณยหนู, สมปรารถนา รัตนกุล, สราวุธ ตันณีกุล,
นิตยา อยู่คง, รุ่งทิวา ขลิบเงิน

ปก

สราวุธ ตันณีกุล

รูปเล่มและดำเนินการผลิต

สำนักพิมพ์ต้นตำรับ 581 ซ.ลาดพร้าว 109 ถ.ลาดพร้าว คลองจั่น บางกะปิ
กทม. 10240 โทรศัพท์ 02-375-3582-3

กำหนดออกและสมัครสมาชิก

ปีการศึกษาละ 2 ฉบับ (ภาคการศึกษาละ 1 ฉบับ) สนใจสมัครเป็นสมาชิกและ
สอบถามได้ที่นางสาวพันทิพา ศรีพินผล เลขานุการคณะอักษรศาสตร์

การส่งบทความ

ส่งต้นฉบับ 2 ชุด พร้อมแผ่นดิสเก็ต จ่าหน้าถึงบรรณาธิการวารสาร ตามที่อยู่
ของสำนักงานทำการ เฉพาะชื่อผู้เขียนและสถานที่ติดต่อให้แยกไว้ต่างหากใน
กระดาษแผ่นแรก ไม่ปะปนกับส่วนของบทความ เพื่อนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิให้
ตรวจบทความโดยไม่ทราบชื่อผู้เขียน

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท เคล็ดไทย จำกัด โทรศัพท์ 02-225-9536-40

สารบัญ

ฉบับ วรรณกรรมและภาพยนตร์

บทบรรณาธิการ	บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์	3
บทความประจําฉบับ		
วรรณคดีศึกษาเชิงสังคมในบริบทฝรั่งเศส	กรรณิกา จรรย์แสง	11
Le Horla เรื่องผี หรือ มนุษย์นอกโลก		
ของโมปัสซองต์	จุฑารัตน์ เบญจฤทธิ์	48
วิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายหญิง		
ในวรรณกรรมชาวบ้านจาก “วัดเกาะ”	น้ามน อยู่อินทร์	65
หนังสือการเมือง และการเมืองในหนังสือ	ทรงยศ แวหงษ์	108
อานิสงส์ของคนครีไทย		
จากกระแสภาพยนตร์เรื่องโหมโรง	พงษ์ศิลป์ อรุณรัตน์	128
ภาพยนตร์กับประวัติศาสตร์:		
ข้อสังเกตเบื้องต้นว่าด้วยเรื่องของผู้ป่วยออทิสติก	โดม ไกรปกรณ์	159
ภาพสะท้อนเรื่องการข่มขืนในภาพยนตร์		
(ย้อนมองภาพยนตร์ ปี พ.ศ. 2539		
เปรียบเทียบกับปัจจุบัน)	รัชดา แดงจำรูญ	189
บทความพิเศษ		
Discourse analysis of		
English research articles	Budsaba Kanoksilapatham	212
รายงานพิเศษ		
ความพึงพอใจและความต้องการ		
ของนักท่องเที่ยวที่พูดภาษาฝรั่งเศส		
ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย พ.ศ. 2545	บุญส่ง บุญมาก	248

บทบรรณาธิการ

วรรณกรรมเป็นรูปแบบสื่อทางศิลปะประเภทที่ผู้อ่านต้องใช้จินตนาการในการสร้างภาพขึ้นจากตัวอักษรที่อ่าน ขณะที่ภาพยนตร์เป็นรูปแบบสื่อที่นำเสนอภาพเคลื่อนไหวให้ปรากฏ ณ เบื้องหน้าเราโดยตรง สร้างบรรยากาศลวงตาของการมองเห็นเรื่องราวที่กำลังดำเนินอยู่ต่อหน้าเราขึ้น แม้ว่าสื่อทั้งสองรูปแบบจะใช้รูปแบบการสื่อสารที่ต่างกันแต่ต่างก็ส่งผลต่อการสร้างความรู้สึและความเข้าใจต่อเรื่องราวทางสังคมหนึ่งใด สร้างและเสริมโลกทัศน์และชีวทัศน์หนึ่งใด ต่างมีอิทธิพลต่อผู้คนมากมายทั่วโลก นี่คือข้อเท็จจริงที่เราต่างก็รับรู้กันอยู่ โลกของวรรณกรรม โลกของภาพยนตร์ และโลกทางสังคม ทั้งสามโลกเกี่ยวข้องกันอย่างไร นี่คือนิเวศหลักของวารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับนี้ ซึ่งเป็นฉบับวรรณกรรมและภาพยนตร์

ในส่วนของบทความที่เกี่ยวกับวรรณกรรมนั้น เราจะเริ่มต้นที่บทวิเคราะห์วรรณกรรมในโลกตะวันตกก่อน และตามด้วยบทวิเคราะห์วรรณกรรมในสังคมไทย

ทัศนะที่มองว่างานวรรณกรรมเป็นผลผลิตของสังคมและสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความ เป็นไปของสังคมโดยแยกจากกันไม่ได้ เป็นทัศนะสำคัญที่มีอิทธิพลต่อแนวการศึกษาวรรณคดีในวงวรรณคดีศึกษาฝรั่งเศส ความเคลื่อนไหว

ไหวเปลี่ยนแปลงในวงวิชาการมนุษยศาสตร์ส่งผลอย่างไรต่อแนวทางการศึกษาในแบบดังกล่าว บทความของกรรณิกา จรรย์แสงได้วิเคราะห์ถึงกระแสการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้ และแสดงให้เห็นว่าการวรรณคดีศึกษาได้รับผลกระทบจากบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเช่นไรอย่างเห็นภาพชัด เรื่องสั้นแนวสังคมนิยมของกียี เดอ โมปาสซองต์ (Guy de Maupassant) เป็นที่รู้จักกันดีในบ้านเรา และได้ถูกนำมาใช้อ่านประกอบการศึกษาในแง่เทคนิคการเขียนเรื่องสั้นตามสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป โมปาสซองต์ยังสามารถเปลี่ยนแนวเขียนจากแนวสังคมนิยมมาเป็นแนวสร้างสรรค์แบบเหนือจริง นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับสิ่งเหนือธรรมชาติแบบแฝงความนัย ที่มุ่งสร้างผลกระทบให้เกิดความน่าสะพรึงกลัว และปล่อยให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยลังเลและรู้สึกหวาดกลัวขึ้น, โดยไม่จำเป็นต้องมีตัวปีศาจที่น่าเกลียดน่ากลัวมาปรากฏตัวแสดงความน่ากลัวให้เห็น และสามารถปลุกความกลัวในส่วนลึกของผู้อ่านได้มากกว่าเรื่องผีทั่วไป บทความของจุฬารัตน์ เบญจฤทธิ์ได้วิเคราะห์งานในแบบฟองตาสติกของโมปาสซองต์เรื่อง *Le Horla* อันเป็นผลงานที่ได้รับการยกย่องจากนักวิจารณ์วรรณกรรมว่าเป็นงานชิ้นเอกของนักเขียนผู้นี้ จนทำให้เขาได้รับการยกย่องให้เป็นนักเขียนฟองตาสติกสมัยใหม่คนแรกของศตวรรษที่ 19 และยังได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในนิยายวิทยาศาสตร์เรื่องแรก ๆ ของตะวันตก โดยมีผู้ตีความว่า *Le Horla* นั้นคือมนุษย์นอกโลกพันธุ์ใหม่

วรรณกรรมชาวบ้านจากวัดเกาะหรือหนังสือวัดเกาะ เป็นวรรณกรรมที่เป็นที่รู้จักกันดีในฐานะเป็นวรรณกรรมประเภทนิทานประโลมโลก และแพร่หลายในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว วรรณกรรมชาวบ้านจากวัดเกาะได้รับการนำมาเสนอใหม่ในรูปแบบของละครโทรทัศน์ และก็ได้รับความนิยมชมชอบจากผู้ดูผู้ชมมาตลอด แม้จะมีการสร้างละครโทรทัศน์เหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เรื่องของนางแก้วหน้าม้า จำปาแก้วจำปาทอง บัวแก้วบัวทอง พิกุลทอง ยอดพระกลั่น เป็นเรื่องที่คุ้นหูคุ้นตาเรามาตั้งแต่เด็ก บทความของน้ามน้อยอินทร์ได้วิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายหญิงในวรรณกรรมชาวบ้านจากวัดเกาะทั้งในด้านกลวิธีการสร้างตัวละครเอกหญิง บทบาทของตัวละครเอกหญิงและแนวคิดของเรื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์แบบเรื่อง อนุภาค และคติชน

ที่ปรากฏในวรรณกรรมดังกล่าว และพบว่าวรรณกรรมดังกล่าวไม่ได้เป็นแค่เรื่อง
 ประโลมโลก แต่ยังเป็นวรรณกรรมที่ให้แง่คิดที่เกี่ยวกับชีวิตหลายแง่มุม ไม่ว่าจะเป็น
 เป็นแง่คิดเกี่ยวกับความรัก เกี่ยวกับความเชื่อเรื่องกรรม เกี่ยวกับเรื่องของ
 ความอิจฉาริษยา เป็นต้น จึงเป็นวรรณกรรมที่ประเทืองปัญญาแก่ผู้อ่านด้วย
 และมีความน่าสนใจทั้งในด้านของการสร้างสรรค์วรรณกรรมและการให้แง่คิด
 โดยเฉพาะจินตนาการที่เกี่ยวกับตัวละครซึ่งมีความแปลกและแหวกแนวไปจาก
 เดิม โดยผู้แต่งได้สร้างให้ตัวละครหญิงมีความสามารถไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าผู้ชาย
 หรือบางครั้งมีความสามารถเหนือผู้ชายด้วยซ้ำ และได้สะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิง
 มีได้มีแค่รูปงามแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีสิ่งที่ทำให้เป็นผู้มีคุณค่า อันได้แก่
 สติปัญญาความสามารถ

ในส่วนของบทความที่เกี่ยวกับภาพยนตร์จะเป็นการวิเคราะห์ภาพยนตร์
 ไทยร่วมสมัย ภาพยนตร์กับการเมืองเกี่ยวข้องกันอย่างไร ทำไมจึงมีความ
 พยายามที่จะเซ็นเซอร์ภาพยนตร์ในแง่การเมืองโดยภาครัฐ บทความของทรงยศ
 แวหงษ์ได้ช่วยเราในการตอบคำถามชุดดังกล่าวได้อย่างแจ่มชัด ทำไมตำรวจ
 สันติบาลจึงต้องเดินทางไปพบกับเต๋อ ดอกสะเดา ผู้กำกับหนังเรื่อง *"ยอดชาย
 นายไอ้ก้อ"* เพื่อขอดูปภาพยนตร์ที่จะสร้าง แต่เกรมมีจะนำชีวประวัติ
 นายกรัฐมนตรีมาทำเป็นละครโทรทัศน์สันติบาลกลับไม่สนใจ ทรงยศได้วิเคราะห์
 ให้เห็นว่าการยกย่อง เชิดชู สรรเสริญเยินยอบุคคลที่ยังมีอำนาจการเมืองอยู่คือ
 สิ่งที่ทางการไทย "รับได้" แต่ภาพยนตร์ที่นำเสนอประเด็นการเมืองโดยตรงมัก
 ถูกควบคุมโดยภาครัฐ และภาพยนตร์ที่อาจไม่ตั้งใจเกี่ยวกับการเมืองแต่ถูก
 ทางกรมมองว่ากำลังทำการล้อเลียนผู้มีอำนาจ ทำให้ผู้มีอำนาจจลาจลกลายเป็นตัว
 ตลก ภาพยนตร์แบบนี้ก็เป็นสิ่งต้องห้ามเช่นกัน ภาพยนตร์ไทยจำนวนมากจึง
 พยายามไม่ยุ่งกับการเมือง และมักจะเซ็นเซอร์ตัวเอง อย่างเป็นระดับ เป็นชั้น
 เป็นตอน ตั้งแต่คนเขียนบท นักแสดง คนกำกับ และผู้อำนวยการสร้าง ทรง-
 ยศเสนอว่าการไม่ยุ่งกับการเมืองนั้น โดยแท้จริงแล้วก็คือการยุ่ง เกี่ยวพัน
 พาดพิงกับทั้งตัวบุคคล คณะบุคคล เหตุการณ์ทางการเมือง แต่จะต้องเป็นไป
 ในลักษณะที่ "รับได้" โดยกระทำเช่นนี้ภาพยนตร์และแวดวงการแสดงของไทย
 จึงสามารถรักษาตัวรอดมาได้โดยตลอด เราจึงได้ดูแต่หนังวัยรุ่น ตลกไปกษา

และหนังสือในในรูปแบบต่าง ๆ

ในปัจจุบัน ดนตรีไทยถูกลดบทบาทความนิยมลงไปอย่างมาก วิถีชีวิตของคนไทยปัจจุบันไม่มีความสัมพันธ์กับการต้องใช้ดนตรีไทยในชีวิตประจำวันเท่าไรนัก และกระแสความนิยมวัฒนธรรมตะวันตกในหมู่คนไทยปัจจุบันก็เป็นสาเหตุสำคัญ โหมโรงเป็นภาพยนตร์แบบย้อนยุคที่เกี่ยวกับนักดนตรีไทย โดยสร้างขึ้นจากประวัติชีวิตบางส่วนของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) และได้รับการชื่นชมจากบุคคลในหลากหลายวงการในสังคมไทย บทวิจารณ์ที่ปรากฏตามสื่อต่าง ๆ ส่วนปรากฏในทางยกย่องภาพยนตร์เรื่องนี้มากกว่าการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างเอาจริงเอาจัง บทความของพงษ์สิทธิ์ อรุณรัตน์ซึ่งเป็นอาจารย์สอนดนตรีไทยเองได้วิเคราะห์เชิงลึกว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มีปัญหาคำคัญหลายประการทั้งในแง่ของการลอกเลียนทั้งเนื้อเรื่อง เทคนิคพิเศษ (Special effect) วิธีการดำเนินเรื่อง รวมถึงบทบาทของดาราที่แสดง จากแนวนำเสนอแบบภาพยนตร์ฮอลลีวูด และยังสร้างความเข้าใจที่ผิดพลาดในเรื่องของนโยบายสนับสนุนดนตรีไทยในยุคจอมพล ป. พิบูลสงคราม นอกจากการนำเสนอผิดข้อเท็จจริงในเรื่องเกี่ยวกับหลวงประดิษฐไพเราะ ทั้ง ๆ ที่ตัวผู้กำกับเองได้อ้างว่าใช้ข้อมูลจากเรื่องหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง 2424-2497) มหา-ดุริยางค์ลุ่มเจ้าพระยาแห่งอุษาคเนย์ ที่เขียนโดยอานันท์ นาคคง และอัษฎาวุธ สาคริก กลับนำเสนอขัดแย้งกับข้อมูลในหนังสือ และที่หนักกว่านั้นก็คือไม่เข้าใจจารีตและลักษณะการเล่นดนตรีไทยจนสร้างความเข้าใจผิดในเรื่องนี้อย่างแจ่มชัด พงษ์สิทธิ์เห็นว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ประสบความสำเร็จจากการพลุกสุกสนั่นของตลาดทุน เพราะคนไม่ดู กลายมาเป็นการทำรายได้พอสมควร เพราะความสามารถในการสร้างกระแสผ่านแผนโฆษณาทางสื่อต่าง ๆ ทั้งโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต จนเกิดความดึงดูดใจให้มาชมภาพยนตร์เรื่องนี้เพื่อไม่ให้เป็นคน “ตกยุค” อันเป็นกระแสที่นิยมบริโภคทุกอย่างแบบเร่งด่วนและฉาบฉวยโดยเน้นความทันสมัยตามกระแส

อานิสสัชของดนตรีไทยจากกระแสภาพยนตร์เรื่องโหมโรงจึงดูเป็นเรื่องที่ไม่จริงจังยั่งยืน เพราะสงสัยได้อย่างมีเหตุผลหนักแน่นว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มุ่งปลุกกระแสให้รักดนตรีไทยด้วยใจจริงจากหลาย ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นแค่การ

วางแผนปลุกกระแสผลงานให้คนรักดนตรีไทย เพื่อไม่ให้ภาพยนตร์ชาตุนมี รายได้ค้ำค่าลงทุน โดยดนตรีไทยเป็นแค่เครื่องมือสำคัญที่ถูกใช้เพื่อทำให้ทุก อย่างประสบความสำเร็จ

ทำไมพระเอกในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เรื่องยอดนิยามที่มักมีการนำ มาสร้างใหม่ซ้ำแล้วซ้ำเล่าจึงต้องขมขื่นนางเอก แล้วตัวเอกก็รักกัน และเรื่องก็ จบลงอย่าง Happy Ending ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เหล่านี้สร้าง ทัศนคติให้กับเราอย่างไรต่อปัญหาเรื่องการขมขื่น ที่ทุกวันนี้ทวีความรุนแรง และมีรูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้น

บทความของรัชดา แดงจำรูญได้วิเคราะห์ในเรื่องนี้ โดยพิจารณาจาก ภาพยนตร์ในปี พ.ศ. 2539 เปรียบเทียบกับปีปัจจุบัน รัชดาเห็นว่าสื่อ ภาพยนตร์นั้นเป็นสื่อที่มี “อิสระ” ที่จะกล่าวถึงเรื่องล่อแหลมเช่นนี้ได้มากกว่า สื่อประเภทอื่น ๆ แต่ก็แฝงทั้งความเชื่อ ค่านิยม และอุดมการณ์อย่างซ่อนเร้น ไว้ในตัวสื่อ และบ่อยครั้งได้สร้างทัศนคติที่ผิด ๆ ให้เกิดขึ้นในสังคม โดยเฉพาะ ต่อปัญหาเรื่องการขมขื่น สื่อประเภทนี้จึงไม่ได้ให้ภาพสะท้อนของความเป็นจริง ทั้งหมด แม้ว่าจะมีความพยายามใหม่ ๆ ในการนำเสนอเรื่องการขมขื่นในภาพ-ยนตร์ไทยบางส่วนในปัจจุบันโดยแสดงให้เห็นว่าเป็นปัญหาทางสังคมเช่นไร มี ปัจจัยอะไรที่เกี่ยวข้องบ้าง

บทความของโดม ไกรปรกรณ์เป็นความพยายามของผู้เขียนที่จะพิจารณา ความสัมพันธ์ระหว่างภาพยนตร์กับประวัติศาสตร์ในเชิงประวัติศาสตร์บอกเล่า โดยดูผ่านกรณีเรื่องของผู้ป่วยออทิสติก ภาพยนตร์เป็นสื่อที่แสดงหรือบอกเล่า ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ได้ และยังเป็นการเล่าเรื่องที่สะท้อนภาพ เรื่องราวของคน และสังคมหนึ่ง ๆ ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย นอกจากที่เป็นผลผลิตที่เป็นตัวแทน ของสังคมและแนวคิดของคนในสังคมในยุคสมัยที่ภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ถูก สร้างขึ้น สังคมไทยมองและเข้าใจเกี่ยวกับผู้ป่วยออทิสติกแค่ไหน อย่างไร ทำให้ผู้ป่วยออทิสติกจึงตกอยู่ในฐานะ “คนชายขอบ” ของสังคมไทย การที่ไม่มี ภาพยนตร์ไทยที่กล่าวถึงเรื่องราวของผู้ป่วยออทิสติกนั้นมาจากสาเหตุใด โดย โดมเห็นว่าเหตุปัจจัยในระดับลึกของเรื่องนี้ได้แก่รากฐานความคิดเกี่ยวกับความ ผิดปกติทางสังคมของมนุษย์ที่ได้หยั่งรากลึกในสังคมไทยอย่างยาวนาน ที่มอง

คนที่มีความผิดปกติทางสังคมว่าเป็น “บ้า” และมีวิธีการจัดการกับคนที่พิจารณาว่า “บ้า” โดยให้ส่งไปรักษาในโรงพยาบาลรักษาคนบ้า โดยความเขลาทางวิชาการ เด็กออทิสติกก็ถูกมองว่าเป็นเด็ก “บ้า” ไปด้วย โทมัส เสนอด้วยว่าภาพยนตร์ควรจะมีบทบาทในการช่วยเหลือผู้ป่วยออทิสติกที่ตกอยู่ในฐานะคนชายขอบของสังคม เราไม่ควรลืมว่าผู้ป่วยออทิสติกก็เป็นสมาชิกของสังคมเช่นเดียวกับคนทั่วไป

ในส่วนของบทความพิเศษนั้น บุษบา กนกศิลป์ธรรมได้นำเสนอรายงานผลการวิเคราะห์สัมพันธสาร (discourse analysis) ของคลังข้อมูลวิจัย (research article corpus) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ส่วนสำคัญ 4 ส่วนของบทความวิจัยภาษาอังกฤษ ได้แก่ บทนำ วิธีการ ผลการวิจัย และอภิปรายผลการวิจัย ในสาขาชีวเคมีจำนวน 60 บทความจากวารสารวิชาการชั้นนำของโลก งานวิจัยนี้แสดงถึงการบูรณาการระหว่างวิชาภาษาศาสตร์และชีวเคมี เพื่อชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของการวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ที่สามารถให้ความกระจ่างในด้านโครงสร้างแบบแผนของบทความวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การวิเคราะห์สัมพันธสารตามแนว move analysis จะช่วยให้นักวิทยาศาสตร์สามารถติดตามงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยให้นักวิทยาศาสตร์ที่สนใจจะผลิตบทความวิจัยสามารถเผยแพร่ผลงานของตนตามแบบแผนและเป็นที่ยอมรับมากขึ้นจกวารสารวิชาการชั้นนำของโลก

ในส่วนของการรายงานพิเศษ บุญส่ง บุญมากได้รายงานผลของการศึกษาเรื่องความพึงพอใจและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่พูดภาษาฝรั่งเศสที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย พ.ศ. 2545 เพื่อศึกษาความต้องการใช้ภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาอังกฤษ และความต้องการศึกษาเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวขณะเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ตลอดจนทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อมัลดีเวสค์ แหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม/ประเพณีไทย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว และความพึงพอใจ ความต้องการ รวมทั้งทัศนคติในด้านต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว ข้อมูลที่ได้นี้จะประโยชน์ต่อสถาบันต่าง ๆ ที่มีการสอนภาษาฝรั่งเศสในการผลิตบุคลากรที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ใช้

ภาษาฝรั่งเศส

นำประหลาดที่ภาพยนตร์เรื่อง*สุริโยไท* ที่กำกับโดยม.จ.ชาติเฉลิม ยุคล ใส่บทให้ขุนวรรวงศาสอนหนังสือให้พระหน่อพุทธางกูร โดยยกเอาข้อความจากหน้าแรกของศิลาจารึกหลักที่หนึ่งมาถามว่าเป็นพระอัยการบตใด ผู้ที่รู้เรื่องทางประวัติศาสตร์มาบ้างย่อมรู้ว่าไม่เคยปรากฏหลักฐานใด ๆ ว่าคนสมัยอยุธยาจนถึงต้นรัตนโกสินทร์ก่อนที่พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจะ “พบ” ศิลาจารึกหลักดังกล่าวตระหนักถึงการมีอยู่ของศิลาจารึกหลักนี้ คงไม่ผิดหากจะกล่าวว่ามี ความจริงใส่เรื่องนี้เข้าไปในบทภาพยนตร์ดังกล่าว เราต่างทราบกันดีว่าศิลาจารึกหลักที่หนึ่งได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่ได้สร้างขึ้นในยุคสุโขทัย แต่ถูกจัดทำขึ้นในสมัยหลัง และยังมีผู้เสนอด้วยว่าถูกสร้างขึ้นโดยตัวรัชกาลที่ 4 เอง เราจึงสรุปได้ว่า มีความพยายามที่จะสร้างจินตภาพให้เกิดเป็นความรับรู้ในตัวผู้ชมทั่วไปว่า ศิลาจารึกดังกล่าวมีมาแต่ดั้งเดิมแล้วและเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายสมัยอยุธยา นี่คือประเด็นหนึ่งที่ชี้ชัดถึงการใช้ประโยชน์จากภาพยนตร์ในการชี้นำชักจูงความคิดของผู้คน ทำให้เราถูกใจคิดถึงความคิดเห็นของสตาลินผู้นำจอมเผด็จการแห่งสหภาพโซเวียตที่ว่า “ภาพยนตร์คือเครื่องมืออันยิ่งใหญ่ที่สุดในการปลูกปั้นมวลชน ภารกิจก็คือต้องทำให้มันอยู่ภายใต้การควบคุมของเรา”¹ ภาพยนตร์ถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง ทางความคิดทางสังคม เพื่อชี้นำและชักจูงคนเช่นเดียวกับที่วรรณกรรมก็ได้ถูกใช้ในแบบเดียวกันมาแล้ว แต่พลังในการสร้างจินตภาพติดหูติดตาผู้ชมของภาพยนตร์นั้นทำได้ง่ายกว่าและแยบยลกว่าโดยเฉพาะสำหรับคนทั่ว ๆ ไปในโลกยุคปัจจุบัน นี่คือเทคนิคเดียวกันกับที่นักโฆษณาได้นำมาใช้ในการสร้างแรงจูงใจในการซื้อสินค้า และเมื่อผู้บริโภคขาดความระวังระไว ก็จะถูกชักจูงใจได้อย่างง่ายดาย

1. ความเห็นของสตาลินดังกล่าวนี้อ้างจาก David A. Cook. 1981. *A history of narrative film*. New York, London: W.W. Norton & Company: 194.